

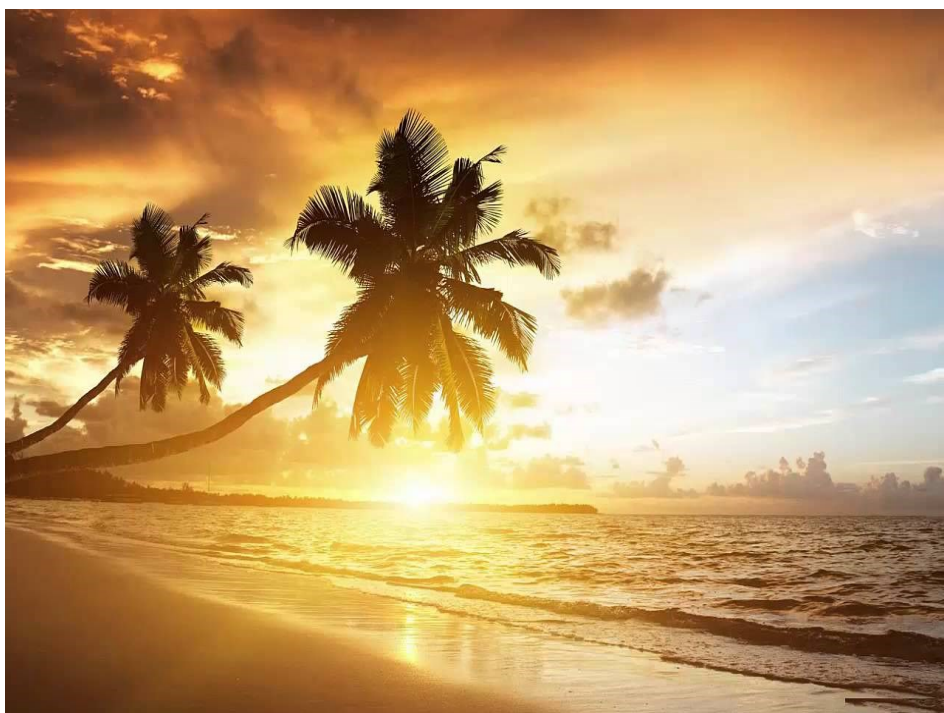
Rok szkolny 2019/2020

ORŁĘTA

Szkoła Podstawowa nr 375 im. Orłów Lwowskich w Warszawie

W tym numerze:

Historia tramwajów	2
Moda początku XXI w.	4
Terrarystyka cz. 2	5
Rośliny egzotyczne	6
Filmy familijny	7

KALENDARZ

- * 3 czerwca —
Dzień dobrej oceny
- * 9 czerwca —
Dzień Przyjaciela
- * 21 czerwca —
Dzień Deskorolki
- * 7 lipca —
Dzień Czekolady
- * 24 lipca —
Dzień Policjanta
- * 30 lipca —
Dzień Sernika
- * 21 sierpnia —
Dzień Optymisty
- * 28 sierpnia —
Dzień Lotnictwa

Wszystkim naszym czytelnikom życzymy słonecznej pogody oraz niezapomnianych wrażeń przeżytych podczas wszystkich niezwykłych wakacyjnych przygód.

Obyśmy wszyscy 1 września wrócili wypoczęci i pełni zapału do pracy w kolejnym roku szkolnym.

Redakcja

HISTORIA

WARSZAWSKICH TRAMWAJÓW

Obecnie po Warszawie jeździmy nowoczesnymi tramwajami niskopodłogowymi posiadającymi klimatyzację, wyświetlacze ciekłokrystaliczne oraz monitoring. Nie zawsze tak jednak było. W tym artykule chciałbym przybliżyć najstarszą część historii tramwajów szynowych w Warszawie, sięgającą już przeszło 150 lat. Mowa będzie o tramwajach konnych.

Transport szynowy w miastach wziął swój początek z praw fizyki, a mianowicie opory toczenia stalowych kół po stalowych szynach jest przeszło 10 krotnie mniejszy od oporów toczenia opon pojazdów samochodowych. Zatem wydatek energetyczny, w takim przypadku jest znacznie niższy.

Ponad 150 lat temu, 11 grudnia 1866 r., z remizy przy ulicy Inżynierskiej 6 na warszawskiej Pradze wyjechał pierwszy wagon "Żelaznej Drogi Konnej". Był to jeden z pierwszych na świecie miejskich tramwajów konnych przewożących ludzi.

Wcześniej tramwaje konne zaczęły kursować m.in. w Nowym Jorku (1832), Nowym Orleanie (1835), Paryżu (1854), Londynie (1860). W Londynie od 1863 r. funkcjonowało również metro, na które Warszawa musiała czekać jeszcze ponad 100 lat.

Warszawski tramwaj konny uruchomiono przede wszystkim w celu usprawnienia przewozów tranzytowych między stolicą Rosji a Berlinem i Wiedniem.

17 grudnia 1865r. przyznano „Głównemu Towarzystwu

Dróg Żelaznych Rosyjskich" koncesję - ważną do 1952 roku - na budowę i eksploatację linii tramwaju konnego, łączącej dworce: Petersburski i Terespolski na Pradze z Wiedeńskim w Śródmieściu.

Jednotorowa linia poprowadzona została od dworca Wiedeńskiego ulicami Marszałkowską, Królewską, Krakowskim Przedmieściem przez Most Stanisława Kierbedzia do dworca Petersburskiego, a następnie Targową i Kijowską do dworca Terespolskiego (dziś Warszawa Wschodnia).

Na trasie były cztery mijanki - na Marszałkowskiej przy Świętokrzyskiej, na Królewskiej przy Mazowieckiej, obok kościoła św. Anny na Krakowskim Przedmieściu i na grobli praskiej (w pobliżu dzisiejszego wybiegu dla niedźwiedzi). Linia miała też

stałe przystanki, praktycznie jednak na żądanie tramwaj można było zatrzymać w każdym miejscu. Istniały też bocznice - do remizy na Inżynierskiej, do przystani przeładunkowej na praskim brzegu Wisły i na plac Grzybowski.

Łączna długości toru wyniosła 7,6 km. Relikty takich torów o dawnym rosyjskim rozstawie można dziś jeszcze oglądać obok Arsenału (dawna ulica Nałewki) oraz na ul. Chłodnej.

Do pasażerskiej obsługi linii skierowano na początku cztery lub sześć czerwonych wagonów osobowych o konstrukcji stalowo-drewnianej, wyprodukowanych w Kopenhadze. Ważyły przeszło dwie tony i mogły pomieścić do 35 pasażerów z bagażem.

BROWNI Z CZERWONEJ FASOLI

Składniki:

- ♦ puszka czerwonej fasoli
- ♦ 2 banany
- ♦ pół szklanki oleju
- ♦ $\frac{1}{4}$ szklanki cukru lub ksylitolu
- ♦ 4 jajka
- ♦ łyżeczka proszku do pieczenia
- ♦ łyżeczka sody

Przygotowanie ciasta:

Do miski dodajemy fasole, banany i olej. Blendujemy na jednolitą gładką masę. Do zmiksowanej konsystencji dodajemy całe jajka i ponownie miksujemy. Potem dodajemy cukier lub ksylitol, proszek do pieczenia, sodę, cukier waniliowy i wszystko należy wymieszać.

Gorzką czekoladę roztapiamy w gorącym mleku i odstawiamy do ostudzenia. Gdy mleko z czekoladą będzie chłodne dodajemy do masy oraz wsypujemy kakao. Wszystko ponownie blendujemy, żeby uzyskać ciemną masę.

Wszystko wylewamy na blaszkę wyłożoną papierem do pieczenia. Wstawiamy do piekarnika na 175 stopni około 50 minut.

Moda początku XXI wieku

W tym artykule dowiedziecie się jakie osoby były ikonami mody i jakie królowały trendy w pierwszych latach XXI wieku.

Początek obecnego stulecia był delikatnym powrotem do lat 80. Modne stały się style typu vintage bądź styl etniczny (boho). W trendzie było noszenie ubrań przyjaznych środowisku, z organicznej bawełny czy produkowanych w zgodzie ze standardami etycznymi. Królowały sztuczne futra, co stanowiło nowość.

Młodzi ludzie zaczęli wzorować się na takich ikonach mody jak piosenkarki: Britney Spears, Beyoncé bądź Christina Aguilera.

Kobiety w średnim wieku, a także nastolatki nosiły crop topy, spodnie biodrówki, białe jeansy, koszulki

z długimi rękawami i kolorowe rajstopy.

W tych latach pojawiły się także sportowe buty typu sneakersy, a popularność zdobyły takie marki, jak: Skechers, Adidas, Reebok oraz Nike.

W galeriach handlo-

wych otworzyły się sklepy znanych marek, jak np. H&M, Forever 21 czy Zara.

Do czołówki najlepszych projektantów na świecie w pierwszej dekadzie

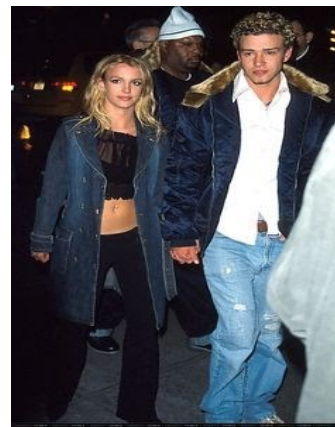
XXI można zaliczyć m.in.. Alexandra McQueen, Vera Wang, Jean-Paul Gaultier i Vivienne Westwood.

Dzięki ich kreacjom świat mody jeszcze bardziej zyskał na popularności. Supermodelki Kate Moss, Adriana Lima, Izabel Goulart, Linda Evangelista, Doutzen

Kroes, Coco Rocha, Natalia Vodianova, Daria Werbowy czy Anna Jagodzińska stały się celebrytkami. Rzesze ich fanek chciały wyglądać i ubierać się tak, jak one.

Opracowała: Alicja

Terrarystyka cz. 2

MINIPORADNIK

Hodowla węży w Terrariach.

W dzisiejszym artykule będę chciał podjąć temat hodowli konkretnej grupy gadów, czyli węży. Opowiem o kilku gatunkach węży, których nie wymieniałem w poprzednim artykule, ale są również godne polecenia, ponieważ łatwo je hodo-
wać.

Pyton królewski – Python regius.

Jest to tak naprawdę jeden z najprostszych i najciekawszych węży. Dorasta do 120-150 cm, zależnie od płci (samice są zawsze większe niż samce) przez co jest jednym z najmniejszych dusicieli. Ten wąż prowadzi głównie skryty tryb życia. Nie potrzebuje on dużego terrarium, ale trzeba je dobierać wraz ze wzrostem węża, ponieważ mały wąż hodowany w wielkim terrarium będzie się czuł zestresowany. W związku z jego skrytym trybem życia ważne są kryjówki np. łupiny kokosa, szczeliny pomiędzy kamieniami itp. Wąż lubi kryć się w ciasnych kryjówkach. Wilgotność w jego terrarium powinna wynosić od 50%-60%, a temperatura od 28- 30°C, zaś w nocy od 24-26°C.

Pyton Królewski – Python regius

Boa tęczy brazylijski - Epicrates cenchria

Boa tęczy – Epicrates spp.

Nie napisałem tutaj jego dokładnej nazwy łacińskiej, ponieważ wąż ten ma wiele podgatunków. Konkretnie skupimy się dzisiaj na najpiękniejszym podgatunku „brazylijskim”.

Wąż ten dorasta do 150 - 180 cm. Wielkość uzależniona jest, podobnie jak w przypadku innych węży, od płci. Boa tęczy brazylijski, jak wszystkie dusiciele, prowadzi skryty tryb życia. Jest to mój ulubiony gatunek, dlatego posiadam go w swojej hodowli. Wąż ten nadaje się dla początkujących, ale jest znacznie mniej odporny na błędy hodowlane niż np. pyton królewski. Wilgotność w jego terrarium powinna wynosić od 65%-80% a temperatura w dzień od 21- 30°C, zaś w nocy może spadać do 22-24°C. Naprawdę polecam ten gatunek, bardzo przyjemny i cieszy oko.

Boa dusiciel- Boa constrictor

Wąż ten jest dużo większych niż wcześniej opisane gatunki, dlatego polecam je dla osób, które

mają dużo miejsca w domu.

Mimo swojej nazwy jest wężem łatwym w hodowli i niegroźnym, oczywiście pod warunkiem zachowania odpowiednich warunków bezpieczeństwa. Gatunek ten jest bardzo popularny wśród terrarystów. Osiąga rozmiary 3 do 5 m. zależnie od płci i podgatunku. Temperatura w terrarium ma wynosić za dnia od 25 -30°C a w nocy powinna spadać do 24°C. Wilgotność powinna wynosić od 60%-70%.

Wszystkie węże z grupy dusicieli to przepiękne stworzenia i nie są takie straszne jak się wydaje.

Żywienie węży.

To bardzo krótkie zagadnienie, gdyż węża karmimy szczurami i myszami rozmrożonymi w ciepłej wodzie, ponieważ pokarm żywy może się bronić i ciężko zranić naszego pupila. Wielkość podawanego pokarmu musi być dostosowana do wielkości i nie powinna być większa niż wąż w najgrubszym miejscu. Karmimy raz na 1 – 2 tygodnie w zależności od wieku: młode i podrostki częściej, dorosłe osobniki rzadziej.

Opracował: Bartosz

Boa dusiciel – Boa constrictor

CIEKAWE ROŚLINY EGZOTYCZNE CZ. 2

W tym wydaniu będzie można przeczytać o uprawie domowej aloesu oraz sukulentów.

1. Aloes

Jest to roślina bardzo łatwa w uprawie. Aloes ma wiele różnych odmian. Najczęściej w sklepach spotyka się: aloes zwyczajny, aloes drzewiasty. Roślina ta ma też wiele zastosowań leczniczych.

Jak się nim opiekować?

Aloes lubi dużo światła, więc najlepiej mu będzie na oknie południowym. Z podlewaniem nie ma dużego problemu. Nie lubi intensywnego podlewania. Od listopada do lutego nawilżanie należy zmniejszyć.

W okresie zimowym powinien on przebywać w temperaturze około 10°C. Jeśli zapewnimy mu w tym okresie tę temperaturę, to na wiosnę powinien zakwitnąć. W dobrych warunkach co 2 lata będzie wymagane zapewnienie mu większej doniczki.

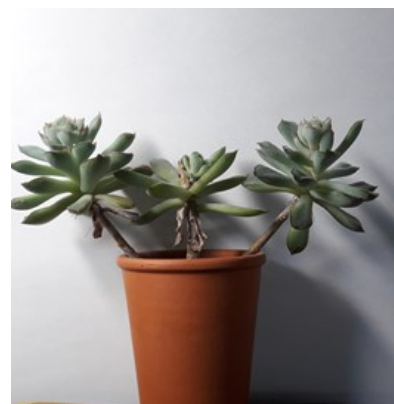
2. Sukulenty

Sukulenty nie są trudne w uprawie, ale należy pamiętać o paru prostych zasadach. Poleciłbym je osobom, które nie lubią poświęcać dużo czasu na pielęgnację roślin.

Jak się nimi opiekować?

Najlepsze dla tych roślin będzie okno południowo-wschodnie. Podczas podlewania trzeba być bardzo ostrożnym. Rośliny te

nie będą dobrze rosły w intensywnie podlewanym podłożu. W okresie letnim najlepiej jest je podlewać 2 razy w tygodniu. W zimę natomiast wystarczy raz w miesiącu. Lepiej jest przesuszyć roślinę niż ją zalać. Najlepszym momentem do podlania rośliny, będzie czas, gdy ziemia, w której roślina się znajduje, już

przeschła po wcześniejszym podlaniu. Sukulenty są przystosowane do większych odstępów między podlewaniem. W ich przypadku przesadzanie nie odbywa się często. Zazwyczaj co około 4 lata.

Opracował: Łukasz

FILM WART OBEJRZENIA

Klopsiki i inne zjawiska pogodowe

Premiera filmu w reżyserii Christophera Millera i Phila Lorda odbyła się w 2009 roku.

Historia rozgrywa się w niewielkim miasteczku o nazwie Morskie Zdroje, położonym na maleńkiej wysepce, gdzie ludzie odżywiają się tylko sardynkami z wytwórni Bo-bo Brent. Główną postacią jest młody naukowiec Flint Lockwood. Flintowi towarzyszy mało inteligentna małpa Zenon.

Pewnego dnia młody naukowiec Flint Lockwood odkrył maszynę zmieniającą wodę w jedzenie. Niestety maszyna została przez przypadek wystrzelona w niebo. Flint znalazł sposób na kontroli nad tą maszyną i ludzie mogli zamawiać posiłki, które miały spaść z nieba. Flint poznaje również pogodynkę Sam Sparks. Informowała ona innych kiedy będzie spadać jedzenie. W miasteczku już nie było głodu.

Mieszkańcy cieszyli się takimi opadami jedzenia aż do momentu, gdy jedzenie spadało w ogromnych ilościach. Miasteczku oraz całemu światu groziła zagłada. Morskie Zdroje było niszczone przez ogromne ilości jedzenia. Natomiast burmistrz Morskich Zdrojów jeszcze dodatkowo komplikował uratowanie miasta.

Jest to film familijny i bardzo wesoły. Warto obejrzeć film z całą rodziną.

NASZE SPOSOBY NA NUDE

Opracował: Mateusz

1. czytanie książek

2. gry planszowe

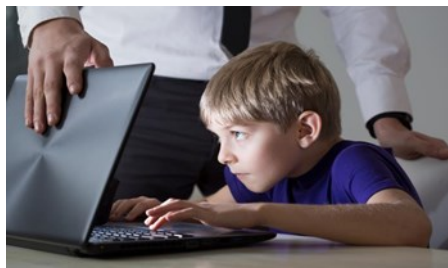
3. oglądanie filmów

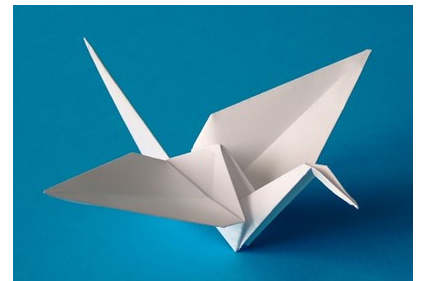
4. krzyżówki

5. gry komputerowe

6. składanie origami

REDAKCJA

Redaktor naczelny numeru:

Łukasz Krzysiak

Sekretarz redakcji: Zuzanna Dolecka,

Redaktorzy:

Rafał Antoszewski, Piotr Mańkowski,
Alicja Sarnowska, Bartosz Siejbik, Ma-
teusz Smarż

Kontakt: gazetkaszkolnasp375@gmail.com

OGŁOSZENIE

Serdecznie zapraszamy wszystkich czytelników do współpracy z naszą gazetką szkolną. Obecnie pracujemy nad kolejnym numerem.

**Jeżeli potrafisz pisać, rysować lub po-
sługiwać się komputerem, masz ciekawe
pomysły i chcesz się nimi podzielić -
czekamy i zapraszamy do pisania tek-
stów oraz redagowania gazetki.**